

Список використаних джерел

1. Сторінка LEMARBET [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://lemarbet.com/ua/otkrytie-internet-magazina/dokumentyi-neobhodimyie-dlya-otkryitiya-internet-magazina/>
2. Сторінка ВебМарк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://webmark.com.ua/ua/ecommerce/web-store-benefits.html>

Алла Кривдюк

АКТИВІЗАЦІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ

Головна ідея Нової української школи і нового Державного стандарту початкової освіти – навчання, побудоване на компетентностях [1]. У законі «Про освіту» дається таке визначення компетентності: «Компетентність – динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність» [2]. Таким чином, під компетентністю розуміють здатність і готовність особистості використовувати знання і навички у своєму житті.

Особливо важливим завданням початкової школи є формування в учнів молодшого шкільного віку освітніх компетентностей, які забезпечують успішну адаптацію у динамічному суспільстві. Для цього необхідно залучати всіх учнів до активного пізнавального процесу. З цією метою необхідно створити навчально-предметне середовище, яке забезпечувало б учням можливість вільного доступу до різних джерел інформації, спілкування з ровесниками, працювати разом під час вирішення різних проблем.

Навчально-виховний процес неможливий без активізації пізнавальної діяльності учнів, тому що вона створює умови для їх самореалізації, сприяє підвищенню теоретичних знань, розвитку інтелектуальних здібностей.

Проблема активізації пізнавальної діяльності учнів розглядалася на всіх періодах розвитку педагогіки. Значну увагу цій дидактичній проблемі приділяли видатні педагоги Ф. А. В. Дістервег, Я. А. Коменський, В. О. Сухомлинський. Розглядається вона і у дослідженнях сучасних вчених О. Жоржик, О. Савченко, І. Шамової, Л. Шушори та інших.

Н. Бібік, І. Дубровіна С. Журавель, О. Киричук, Л. Нарочна, Л. Шелестова та інші вивчали методи і засоби формування пізнавальних інтересів молодших школярів. Дослідження науковців свідчать, що розвиток пізнавальної активності впливає на ефективність навчально-

виховної роботи.

У навчальному процесі важливо формувати пізнавальні інтереси молодших школярів і підтримувати їх на всіх етапах уроку. Це зумовлено тим, що саме постійний інтерес відіграє важливу роль у розвитку пізнавальної активності. Він є важливою умовою творчого ставлення дитини до праці та сприяє розширенню її світогляду. Головна функція пізнавального інтересу полягає в тому, щоб наблизити учнів до навчання та викликати бажання і потреби заглиблюватися в сутність того, що вивчається.

Активність молодшого школяра виражається через різні види діяльності: навчальну, трудову, пізнавальну і т.д. Особливого значення набуває навчальна пізнавальна діяльність.

У наукових працях І. Березовського, Н. Білецької, С. Бойченко, Г. Ващенко, М. Грицяя, О. Заболотного, Л. Похилої, С. Русової, Н. Соколової, В. Сухомлинського важливого значення надається народознавчому підходу до формування пізнавальної активності у навчально-виховному процесі, оскільки український фольклор емоційно висвітлює життя народу, виховує любов до рідної країни, виявляє бажання піклуватися та берегти довкілля.

Важливим засобом формування у молодших школярів пізнавальної активності є усна народна творчість. Такої думки дотримуються О. Біда, І. Вікторенко, О. Логошняк, М. Пазяк, В. Сидорчук, М. Стельмахович.

Основною метою навчального предмета «Природознавство» є формування природознавчої компетентності учнів шляхом засвоєння системи інтегрованих знань про природу і людину, основ екологічних знань, опанування способів навчально-пізнавальної і природоохоронної діяльності, розвиток ціннісних орієнтацій у ставленні до природи.

Необхідність та важливість використання фольклору в системі навчально-виховної роботи сучасної національної школи не викликає сумнівів як у вчених, так і у вчителів-практиків. Це бачення відображено і у чинних навчальних програмах. Зокрема, пояснювальна записка програми предмета «Природознавство» зазначає, що його метою є сприяння формуванню в учнів потреби до пізнання світу і людини в ньому, засвоєнню духовних цінностей в екологічній, пізнавальній, моральній, емоційній та естетичній сферах [3]. Цей предмет повинен забезпечити передумови для усвідомленого сприймання і засвоєння соціальних, морально-правових норм, історичних, національно-культурних традицій українського народу. Однак, реалізація цієї вимоги на практиці в педагогічному досвіді вчителів початкової школи часто зустрічається з труднощами, що зумовлене багатьма чинниками, серед яких основними, на наш погляд, є два: недостатнє обґрунтування науково-теоретичних основ використання усної народної творчості у практиці роботи початкової школи та незначна кількість науково обґрунтованих методичних рекомендацій щодо її використання на уроках.

Список використаних джерел

1. Державний стандарт початкової освіти / Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 р. № 87.
2. Закон України «Про освіту» / Відомості Верховної Ради // ВВР. – 2017. – № 8–39. – ст. 380).
3. Програми середньої загальноосвітньої школи. 1–4 класи. – К.: Бліц, 2016. – 206 с.

Олена Кузьменко

**ВІДНОВЛЕННЯ ГОТИЧНИХ СПОРУД У ПОЛЬЩІ
ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ
(НА ПРИКЛАДІ КАТЕДРИ
СВЯТОГО ЯНА ХРЕСТИТЕЛЯ У ВАРШАВІ)**

Готика хіба злегка торкнулася архітектурного обличчя польської столиці. У XIII ст. Варшава підпорядковувалася княжатам з роду мазовецьких П'ястів, пов'язаних ленним правом з Польською Коронаю. Забудова Варшави у готичному стилі до сьогодні не збереглася. Деякі споруди, початково зведені в готичному стилі, до XX ст. дійшли в доволі перебудованому вигляді. Передусім, це архікатедральна базиліка Св. Яна Хрестителя та Королівський палац. Костел Св. Яна зберігав обриси готики, а от у Королівському палаці готичні елементи майже не проглядалися.

Час початку будівництва базиліки Св. Яна невідомий, напевно, кінець XII – початок XIII ст. Перша згадка Варшавської Катедри відноситься до 1339 р. [2]. Того року парафіяльний костел став місцем суду, скликаного папою Бенедиктом XII. Вирок суду щодо хрестоносців ухвалював, щоб вони віддали Польщі захоплені землі та заплатили відшкодування. У 1398–1406 р., рішенням папи Боніфація IX костел отримав статус колегіати. Сталося це, зокрема, під впливом князя Януша Старшого П'яста, який зробив Варшаву своєю столицею і збудував тут кілька мурованих храмів. Після смерті останніх П'ястів, у 1526 р. Варшава опинилася під владою Корони Польської [2]. Надгробки останніх князів з роду П'ястів знаходяться в Архікатедрі. Поступово Колегіата Св. Яна Хрестителя ставала все значимішою і під кінець XVI ст. стала одним із найважливіших костелів Речі Посполитої.

У XVII ст. готична святиня була перебудована в бароковому стилі. Храм став одним із найбагатших в країні. Він оздоблювався всередині перлинами мистецтва завдяки меценатству королів, шляхти та багатій міської верхівки Варшави. Головний вівтар був зведений коштом короля Сигізмунда III Вази в 1611–1618 р. Розписи, замовлені королем Яном III Собеським, зображали звитягу війська під Віднем у 1683 р. [2].